

ЖАЛОСТНЫ ЛИСЛИ.

Вз Ломз 1857. Априліа 17.

*При боренѣ смъртно на утровоанно-то Пишурково
дѣте Митко отъ Доктор. Стефана.*

Каквз изгледз чьрнз днесъ ми са авла?
Жално позорище ли с' представла?

Гле! — Свѣтъ потемнелз!

Славей онемелз!

Рыданіе грозно ахз! настало!!

Страшна тишина домз ми покрыва,

Майка бледа, сз слъзы са облика. —

Чѣй! — Громз грзми!

Гле! — вѣтрз вѣхти. —

Природа-та са вз страхз обѣвила!

Дѣхз забѣненз неше да почика,

Лице бледа сзнз ми непокрыва,

Мисли страшны —

Даль са лажны? —

Смърть! — отчлани! — дѣша сзнѣва.

„Ахз! невинно члдо“ чѣхз! — гласз дѣха,

„Лежи мъртво безз чѣвства и слѣха!“

Охз! какавз гласз,

Вз той седмый часъ?! —

Каквз ли выкз тамо отз далече?! —

Вечь множество у чьрно одѣло

Облечено, послѣдно прави мѣ опѣло! —

Звонз-тз звони!! —

Доктор' гони —

Сз плачз полагать вз гроба мъртво тѣло!!